

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/368/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116220956
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5116220956.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., I. XX, zastúpeného splnomocneným zástupcom STEHURA & partners, v. o. s., so sídlom Čadca, Fraňa Kráľa 2080, IČO: 47 246 863, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, zastúpenému splnomocneným zástupcom ČERNEJOVÁ & HRBEK, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, o obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 13Csp/36/2016-46 zo dňa 25. septembra 2017, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 13Csp/36/2016-46 zo dňa 25. 09. 2017 žalobu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6C/575/2015 odmietol a žalovanému proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15. 08. 2016 domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 6C/575/2015. Žalobu odôvodnil tým, že okresný súd v uvedenom konaní vydal dňa 27. 04. 2016 platobný rozkaz, právoplatný dňa 20. 05. 2016, ktorým ho zaviazal zaplatiť žalovanému sumu 2.709,18 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne z tejto sumy od 16. 11. 2015 do zaplatenia a na náhradu trov konania spolu vo výške 449,54 eur. Platobný rozkaz mu bol doručovaný spolu so žalobou a prílohami, medzi ktorými si platobný rozkaz nevšimol. Dňa 22. 07. 2016 navštívil občianske združenie na ochranu spotrebiteľa BSO Čadca, kde sa dozvedel, že žalovaný nemá na túto sumu právny nárok. Konanie bolo vedené na podklade zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom okresný súd neskúmal súladnosť predmetnej zmluvy so zákonom, čím porušil smernicu Rady 93/13 EHS. Rozhodnutie súdu je tiež v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ, došlo k porušeniu záväzných právnych aktov Európskych spoločenstiev, a teda vnútroštátny súd hrubo porušil komunitárne právo zamerané na ochranu spotrebiteľa. Domáha sa tak obnovy konania z dôvodu podľa § 397 písm. a/, e/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

Súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol, keď nezistil žalobcom tvrdený dôvod obnovy konania podľa § 397 ods.1 písm. a/ C. s. p., t. j. existenciu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazov týkajúcich sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Konštatoval, že pokiaľ strana vlastnou vinou neuplatnila určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je automaticky vylúčená aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Tvrdenie žalobcu, že si nevšimol, že medzi doručenými listinami bol aj platobný rozkaz, je právne bezvýznamné. Žalobca zo svojej viny, najmä z nepozornosti, nepoužil skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a

predmetu pôvodného konania, ktoré by mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci už v pôvodnom konaní.

Súd prvej inštancie nezistil ani dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e/ C. s. p., t. j. rozpor súdneho rozhodnutia s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Európskej komisie. Poukázal na to, že nová právna úprava výslovne zakotvuje, že musí ísť o rozpor s takým rozhodnutím týchto orgánov, ktoré je pre strany záväzné. V súdnej veci žalobca žiadne takéto rozhodnutie nepredložil, a ani súd o žiadnom takomto rozhodnutí nemá vedomosť.

Vzhľadom na viazanosť súdu rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania (§ 411 ods. 1 C. s. p.) súd potom čo dospel k záveru, že nie sú dané žalobcom tvrdené dôvody obnovy konania podľa § 397 ods. 1 písm. a/, e/ C. s. p. žalobu s poukazom na ust. § 413 ods.1 písm. e/ C. s. p. ako zjavne nedôvodnú odmietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 C. s. p. a žalovanému, ktorý bol úspešnou stranou konania priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne, nakoľko vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a procesným postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Mal za to, že v danom prípade nejde o zjavnú nedôvodnosť žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e/ C. s. p., ale o prípad vecného prejednanja žaloby, o ktorom môže súd rozhodnúť iba na verejnom pojednávaní. Takýto procesný postup súd prvej inštancie nezachoval a o jeho žalobe, ktorá sa opierala o dôvody, ktoré pripúšťa ust. § 397 písm. a/, e/ C. s. p. rozhodol bez pojednávania, čo malo za následok odňatie možnosti konať pred súdom. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 54/08 zo dňa 16. 10. 2008 a judikatúru Najvyššieho súdu SR (R 35/2013), ktorá dospela k záveru, že ak sa návrh na obnovu konania opiera o dôvod uvedený v § 228 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30. 06. 2016), ale tvrdený dôvod nebol podľa názoru súdov preukázaný, nemožno návrh na obnovu konania zamietnuť bez nariadenia pojednávania. Uvedené závery sú podľa neho plne aplikovateľné aj na súčasnú právnu úpravu.

V ďalšom žalobca uviedol, že on ako priemerný spotrebiteľ do návštevy združenia na ochranu spotrebiteľa nemal vedomosť o tom, že zo strany poskytovateľa úveru došlo k porušeniu spotrebiteľského práva. V danom prípade ide o spotrebiteľský záväzkový vzťah, pri ktorom má súd povinnosť skúmať z úradnej povinnosti, či zmluva, z ktorej žalovaný odvodzoval uplatnený nárok, neobsahuje neprijateľné podmienky ako to vplýva aj z rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, čo okresný súd neurobil. Takýmto postupom súdu došlo k porušeniu rozhodnutí Súdneho dvora EÚ, ktoré zakladá jeho nárok na povolenie obnovy konania podľa § 379 písm. e/ C. s. p.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

Uviedol, že uznesenie súdu prvej inštancie dáva jasné, zreteľné a po právnej stránke správne odpovede na zásadné otázky sporu, výroková časť uznesenia a jeho odôvodnenie sú v plnom súlade a vychádzajú z vykonaného dokazovania. Mal za to, že pravý účel žaloby na obnovu konania nie je nahradiť/sanovať ľahostajnosť žalobcu v pôvodnom konaní. Žalobca v pôvodnom konaní odpor proti platobnému rozkazu, ktorý mu bol riadne doručený, nepodal výhradne z dôvodu jeho vlastnej ľahostajnosti. Žalobca v žalobe na obnovu konania neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali dôvodnosti žaloby. V pôvodnom konaní bolo výhradne na žalobcovi, či uplatní svoje procesné práva alebo nie, pričom na uplatnenie svojich práv mal utvorené všetky predpoklady.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovaného stanovisko nezaujal.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. c/ C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, prihliadajúc aj na chyby konania týkajúce sa procesných podmienok (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu postačujúcom pre jeho rozhodnutie, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil.

Nakoľko aj odôvodnenie písomného vyhotovenia uznesenia zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v spojení s § 234 ods. 2 C. s. p., odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

7. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal odňatia možnosti konať pred súdom z dôvodu, že súd o odmietnutí jeho žaloby rozhodol bez pojednávania, odvolací súd poukazuje na to, že nová právna úprava, Civilný sporový poriadok účinný od 01. 07. 2016, na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy umožňuje súdu rozhodnúť o žalobe na obnovu konania bez nariadenia pojednávania nielen v prípade, ak žalobu odmieta ako podanú oneskorene, neoprávnenou osobou alebo ako žalobu smerujúcu proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, ale aj v prípade ak odmieta žalobu na obnovu konania, ktorá je zjavne nedôvodná. Zjavne nedôvodnou žalobou je pritom žaloba, z ktorej už na prvý pohľad vyplýva, že je nedôvodná, t. j. nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C. s. p.

8. V prejednávanej veci súd žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú, pričom pokiaľ ide o dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a/ C. s. p., súd nevyhodnocoval tvrdenia a dôkazy označené žalobcom, tieto posúdil len z hľadiska, či ich bolo možné uplatniť už v pôvodnom konaní. Vzhľadom na to, že žalobca v žalobe na obnovu konania netvrdil, že by tieto bez svojej viny nemohol uplatniť už v pôvodnom konaní, ale ich neuplatnenie, resp. nepodanie odporu proti platobnému rozkazu odôvodnil len tým, že si „nevšimol“ medzi doručenými listinami platobný rozkaz, bol podľa názoru odvolacieho súdu postup súdu prvej inštancie spočívajúci v odmietnutí žaloby na obnovu konania bez nariadenia pojednávania správny. Účelom žaloby na obnovu konania nie je naprávať nečinnosť, nezáujem strán konania v pôvodnom konaní, a to ani pokiaľ ide o spotrebiteľa, keď podanie opravného prostriedku je výlučne v dispozícii strany konania, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané. Žalobca zároveň v žalobe na obnovu konania neoznačil žiadne nové dôkazy ani skutočnosti okrem tých, ktoré už boli uplatnené v pôvodnom konaní.

9. Zjavná nedôvodnosť žaloby na obnovu konania sa dotýka i žalobcom tvrdeného dôvodu obnovy konania podľa § 379 písm. e/ C. s. p., keď žalobca v žalobe neoznačil žiadne rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, ktoré by bolo záväzné pre strany konania (t. j. rozhodnutie vydané vo vzťahu k stranám konania). V tejto súvislosti odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na bod 13. odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

10. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd, vyhodnotiac odvolacie námietky žalobcu ako nedôvodné, napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)